

Sunnuntaipäivä oli aurinkoinen ja rauhallinen. Virpin mielestä liiankin rauhallinen. Hän kaipasi tekemistä. Alun perin suunnitelmissa oli ollut mennä kaverinsa Reetan kanssa konserttiin, mutta ei siitä ollut tullut mitään. Reetta oli perunut koko reissun, koska hänen siskonsa oli järjestänyt häät samalle viikonlopulle. Totta kai Virpi ymmärsi, että sellainen sukujuhla meni ohi musiikkitapahtuman, mutta se ei lieventänyt sitä levottomuutta, mitä Virpi nyt sunnuntai-iltapäivänä koki. Yksin hän ei konserttiin halunnut, joten lippu oli jäänyt varaamatta. Nyt nainen oli tullut toisiin aatoksiin, mutta esitys oli jo loppuunmyyty. Olisihan kotona ollut kaikenlaista tekemistä sinänsä. Asunto kaipasi siivousta ja parit vaatteet olisi voinut ommella kuntoon. Terassilla oli rikkinäinen pöytä, jonka olisi voinut kunnostaa. Kaikki tällaiset rästiin jääneet asiat kuitenkin vaikuttivat liaksi työltä, jollaiseen Virpi ei halunnut uhrata pyhäpäivän suomaan vapaa-aikaansa. Televisiosta ei tullut mitään kiinnostavaa. Kanavat lähettivät vain uusintoja toistensa perään. Jopa uusintojen uusintoja. Ainoa uusi ohjelma oli keskustelufoorumi, jossa asiantuntijat pohtivat, miksi kanavat lähettivät niin paljon uusintoja. Nainen oli tuhahtanut nähdessään ajankohtaisohjelman aiheen. Virpi päätti keittää itselleen kahvit. Hän asteli keittiöön ja nappasi keittimeen jääneen suodatinpussin. Tiskipöydän kaapin oven takaa lemahti pahanhajuinen hyökyaalto. Nainen ihmetteli, mikä sen oli saattanut aiheuttaa. Nopeasti mieleen tuli edellispäivän kalan jäännökset. Roska-astia täytyisi tyhjentää. Saatuaan keittimen ladattua kahvinkeittoa varten Virpi poistui asunnostaan lemuava pussi mukanaan. Suuntana oli roskakatos. Juuri, kun nainen oli heittänyt jätteet ruskeaan astiaan, katokseen astui naapuri, Tero. Miehellä oli tyhjä pizzalaatikko, jonka hän heitti pahvinkeräykseen. - Terve! mies tervehti hymyillen. - Hei! vastasi Virpi. Hän tuijotti miehen takamusta, jonka muoto miellytti. - Tuli kaunis päivä, Tero totesi kääntyessään roskalaatikolta takaisin. - Niin tuli. Aiotteko lähteä lasten kanssa jonnekin, kun on niin upea sunnuntai? Virpi kysyi ja jäi seisomaan katoksen oviaukolle. Mies asteli Virpin viereen. - Ei. Lapset lähtivät Maisan kanssa mummolleen lomalemaan. Minä jäin vähän niin kuin kesäleskeksi. Kyllä ne sieltä palaavat viikon päästä takaisin. Minulla on töitä ensi viikolla, niin en voinut itse lähteä. - Voi sinua onnekasta! Saat ihan omaa aikaa ja mahdollisuuden rentoutua, Virpi naureskeli. - Niinpä! Ei tällaisia tilaisuuksia usein satu, Tero nauroi mukana. - Pitää osata nauttia tästäkin. - Onko sinulla suunnitelmia, miten aiot tämän laatuajan käyttää? - En ole suunnitellut mitään sen ihmeempää. Kunhan lepäilen kotosalla. Tietenkin käyn lenkillä ja salilla, mutta muuten varmaankin vain nautin kotona olostani, Tero selitti ja astui katoksesta pihalle. Virpi seurasi häntä postilaatikoille asti. - No, pidähän mukava lomaviikko, Virpi toivotti. Tero kiitteli toivotuksesta ja asteli takaisin omaan asuntoonsa. Virpi jatkoi matkaansa kotiovelleen, mutta ennen sisälle menoaan vilkaisi vielä taakseen. Mies oli ehtinyt jo mennä sisälle. Naista harmitti, ettei ollut nähnyt vielä yhtä vilausta Terosta. Kahvi maistui erinomaiselta. Virpi tunsu olonsa selvästi piristyneemmäksi nähtyään Teron. Hän oli ollut jo pitkään yksin, vailla elämäkumppania. Avioliitto Jarin kanssa oli mennyt mönkään. Ei siinä ollut ollut mitään dramaattista, rakkaus oli vain kuihtunut eikä ollut järkeä elää enää saman katon alla. Koska heillä ei lapsiakaan ollut, ero oli ollut vaivaton. Omaisuus vain jaettiin ja kaikki oli siinä. Kymmenen vuoden jakso elämästä päättyi yllättävänkin nopeasti ja kivuttomasti. Nyt Virpi kaipasi miestä elämäänsä. Jotain säpinää täytyisi saada. Seksin puutekin haittasi. Oli hänellä omat kotikonstinsa siihen tarpeeseen, mutta eihän aitoa mikään voittanut. Oikeastaan tärkeämpää Virpin mielestä olikin saada ensiapua fyysisen kosketuksen kaipuuseen. Ei ollut sinänsä mikään ongelma elää vielä jonkin aikaa täysin sinkkuna, mutta sänkyhommiin olisi tarvetta saada kaveri. Ajatukset alkoivat harhailla Teroon. Mies oli ulkoisesti kaikin puolin sopiva rakastajaksi. Ainoa ongelma tietenkin oli se, että mies oli perheellinen. Hänellä oli vaimo ja kolme lasta. Tästä syystä Tero

olisi ehdottomasti kiellettyjen herkkujen listalla. Pakko olisi löytää jostain muualta sopiva vaihtoehto. Baareista tietenkin saisi takuuvarmasti aina jonkun, mutta silloin laadusta ei voinut tinkiä. Ravintolasta löytäisi joko liian humalassa olevan törpön, joka todennäköisesti ei sängyssä suoriutuisi kunnolla, tai sitten liian suurella egolla varustetun penisäivon, joka kuvittelee syntyneensä vain tyydyttääkseen itsensä kaikilla maailman naisilla. Totuus oli, että kaikki hyvät miehet olivat aina varattuja. Iltaan mennessä Virpi oli saanut järjesteltyä kirjahyllynsä uuteen uskoon. Tekemisen puute oli ajanut naisen laittamaan kirjat aakkosjärjestykseen, kun ne aiemmin olivat olleet värin mukaisesti hyllyissä. Pian sen jälkeen ahdistus jälleen iski. Kuten usein muinakin iltoina, Virpi päätyi helpottamaan ahdinkoaan punaviinillä. Aluksi iltapäivällä oli mennyt muutama siideri työn lomassa. Kun omenanmakuinen makea juoma oli loppunut, päätti Virpi korkata viinipullon. Eihän se haitannut, vaikka sunnuntai olikin - hän oli lomalla seuraavan viikon. Pienen sievän humalan siivittämänä naisen mietteet palasivat Teroon. Mies oli yksin asunnossaan, kuten hänkin. Pian Virpi havahtui siihen, että siveli itseään rinnastaan. Se tuntui hyvältä. Selviä kiihottumisen merkkejä oli havaittavissa. Nainen tiesi, että alkoholi herkisti himoja ja poisti estoja. Ei Virpin mielestä siinä silti ollut mitään pahaa, jos hieman ajatuksissaan rietasteli naapurin miehen kanssa. Alkoholi kuitenkin vahvisti Virpin mietteitä entisestään. Hän alkoi yhä enemmän ajatella Teroa ja mahdollisuutta päästä kokemaan tämän läheisyys. Kun nainen muisteli heidän tapaamistaan roskakatoksessa, hän alkoi nähdä selviä merkkejä Teron eleissä ja puheissa, jotka oli tulkittavissa kiinnostukseksi Virpiä kohtaan. Mies takuulla ajatteli häntä myös. Virpi tiesi olevansa hyvännäköinen nainen. Kyllä miehet yleensä häntä vilkaisivat pariinkin otteeseen. Sopivan provosoiva pukeutuminen toki edesauttoi, vaikka vetovoimaakin löytyi. Vaativa hän kuitenkin oli, eikä suostunut kenen tahansa vietäväksi. Virpin mieltä kiusasi ajatus, että hänen täytyisi tehdä jonkinlainen aloite Teroa kohtaan. Miksi hän ei käyttäisi tilaisuuttaan hyväkseen, kun kerrankin oli sellainen mies tarjolla, joka täytti hänen kriteerinsä? Mietittyään asiaa vielä toisenkin punaviinilasillinen verran hän rohkaisi mielensä. Virpi päätti ottaa riskin ja lähettää Terolle tekstiviestin. Hän pyytäisi miestä käymään luonaan. Hän ehdottaisi suoraan, mitä haluaisi. Se olisi totta kai uhkarohkeaa, mutta mitä hän voisi hävitä? Tero pahimmassa tapauksessa suuttuisi hänelle, mutta entä sitten? Mies oli kuitenkin vain naapuri, eikä Virpin tarvinnut olla hänen kanssaan sinänsä missään tekemissä, ja mikä tärkeintä ei myöskään Teron vaimon kanssa. Virpi hymyili hermostuneesti ja painoi Lähetä-nappia kännykästään. Viesti lähti Terolle. Nainen jäi sohvalleen odottamaan jännittyneenä tulisiko mies kohta hänen ovelle. Tero asetteli työkalujaan huolellisesti laukkuunsa. Hän oli alkuillasta puhdistanut ne perusteellisesti ja tarkistanut, että kaikki veitset ja muut terät olivat varmasti kunnossa. Suojalasit hän oli jo pakannut aiemmin. Haalareita hän tarvitsisi ilman muuta, hän ei missään nimessä halunnut sotkea omia vaatteitaan. Työasulla ei ollut niin väliä. Miehen oli vaikea keskittyä puuhiinsa, sillä ajatukset palasivat aina vähän väliä naapurin sinkkunaiseen Virpiin. He olivat kohdanneet roskakatoksessa aiemmin päivällä. Se oli jäänyt Teron mieleen erityisesti. Hän oli huomannut selviä merkkejä naisessa, että tämä oli tavallista kiinnostuneempi. Olihan Virpi kysellyt kaikenlaista, mutta tapa miten hän puhui ja elehti, kuvasti selvästi jonkinlaista mielenkiintoa. Tero oli tavannut Virpin kaltaisia naisia ennenkin. Aina välillä joku nainen jossain osoitti kiinnostusta häntä kohtaan. Se oli omituista. Tero oli naimissa oleva mies, joten miksi vieraat naiset halusivat häntä. Ilmeisesti sormus ei todellakaan ollut muuta kuin hidaste. Sinänsä Tero ei lainkaan pitänyt asiaa mitenkään negatiivisena, päinvastoin. Miehen itsetuntoa hiveli, että hän oli suosittu. Ja aina ennenkin, kun tilaisuus oli ilmaantunut, Tero oli lopulta antanut periksi omille himoilleen. Miehen laskujen mukaan näin oli käynyt jo seitsemän kertaa aiemmin. Hän teki

sen vain suojellakseen avioliittoaan. Totta kai se vaikutti oudolta ajatukselta, niin Tero oli usein todennut mietteissään, mutta hänestä oli parempi antautua himoilleen, kuin jättää tilaisuuden kiusaamaan itseään. Naiset, jotka Teron perään olivat, eivät välttämättä luovuttaisi kovin helposti, jos mies vain toteaisi heille, ettei ollut kiinnostunut. Sen sijaan, kun kävi niin sanotusti tekemässä tempuit, nainen ei enää perään soittelisi. Terokin sai tyydytyksen, eikä vaimon tarvitsisi koskaan tietää. Avio-onni säilyisi. Tietenkin juuri nyt oli aivan satumainen onni matkassa, koska hän oli yksin kotona. Terolla olisi täysi rauha antautua Virpin kanssa intohimojensa aalloille. Ainoa asia mikä miestä häiritsi, oli se, että Virpi oli naapuri. Asuiko nainen liian lähellä häntä? Olisiko se liian suuri riski otettavaksi? Kaikissa aiemmissa tapauksissa naiset olivat olleet huomattavasti tuntemattomampia, joilla ei ollut suoraan minkäänlaista kytköstä Teroon asuinpaikan, työn tai harrastusten kautta. Heidän suhteensa asiat olivat olleet helpompia hoitaa. Virpin kohdalla Teron täytyisi olla huomattavasti huolellisempi. Tero oli jo suunnitellut kaiken valmiiksi. Hän pyytäisi Virpiä mukaan ajelulle jollain sopivalla tekosyyllä. Ei olisi ongelma saada naista houkutelua mukaan, koska tämä oli selvästi kiinnostunut. Tietenkään Tero ei voisi ottaa häntä kyytiin kotipihalta, koska muut naapurit sen näkisivät. Tätä ei olisi kuitenkaan vaikea perustella Virpille, koska totta kai hän käsittäisi salailun tarpeen – olihan Tero naimisissa oleva mies. He ajaisivat jonnekin syrjemmälle, mielellään jonkin metsätien sivuhaaraan, missä ei olisi muita silminnäkijöitä kuin metsän eläimet. Seuraavaksi Tero houkuttelisi naisen ulos autosta ja sitten nopeasti iskisi vasaralla takaraivoon. Ei kuitenkaan liian lujaa, sen virheen hän oli tehnyt ensimmäisen kohdalla. Sopiva isku, jonka voimasta Virpi vain menettäisi tajuntansa. Kun hän olisi sitonut Virpin kunnolla, voisi Tero pukeutua haalareihin, suojalaseihin ja hansikkaisiin, minkä jälkeen hän voisi alkaa työstää naisen vartaloa ihanilla uusilla työkaluillaan. Virpin suu pitäisi tietenkin tukkia, ettei hänen huutonsa kuuluisi. Kännykän piippaus säikäytti Teron. Hän vilkaisi puhelintaan ja näki Virpiltä tulleen viestin. Nyt on miehellä todella onni matkassa, ajatteli Tero. Tämänkertainen keissi tulee sujumaan kuin tanssi...